

Lokomotivførere og -fyrbødere. Jeg skal her minde om en Autoritet paa Statsbanernes Omraade, som udtalte: Det hjælper intet, hvor gode Sikkerhedsforanstaltninger man træffer overalt baade ved Signalvæsenet og paa alle andre Omraader, hvis man ikke paa Lokomotivet har Folk, som man kan stole paa. Naar man nu altsaa ved, at det er et ansvarsfuldt Arbejde, begge de to Klasser have, og et sundhedsfarligt Arbejde, mener jeg, at de have Krav paa at komme i en Klasse, som svarer til det Ansvar og det Arbejde, de have.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde mig opmærksom paa, at det var en Fejl, naar jeg havde sagt, at for at blive Postpakmester skulde man enten have Præliminæreksamen eller have været Underofficer. Den højtærede Minister har kun til Dels Ret. Jeg havde min Oplysning fra en Kilde, som jeg vidste var aldeles paa-lidelig, og derfor turde jeg udtale det. Nu skal jeg yderligere dokumentere, hvorledes det hænger sammen. Der er intetsteds hverken skrevet eller trykt, at de skulle have Præliminæreksamen eller være Underofficer. Men naar Aspiranterne til Stillingerne melde sig til Postinspektøren eller til Postmesteren ved Jernbanepostkontoret, bliver der altid spurgt: Har De været Underofficer, eller har De Præliminæreksamen? Svares der Nej, bliver der altid sagt: Saa er De ikke kvalificeret. Svares der Ja, siges der derimod: Ja, saa er De kvalificeret, og naar Deres Tur kommer, saa skal der blive taget Hensyn til Dem. Altsaa, i Realiteten har jeg Ret, selv om der ikke er skrevet eller trykt noget om, at der kræves de nævnte Betingelser af Autoriteterne.

Dernæst skal jeg kun dvæle et Øjeblik ved Trafikministeren og udtale min Glæde over den Energi og Fornøjelse, hvormed han til enhver Tid farer mig i Benene og angriber mig, kun fordi vi to have en forskellig Opfattelse af Tantiemespørgsmaalet. Den højtærede Trafikminister maa dog vide, den elskværdige Mand, han er, og med den Elskværdighed, han viser overfor alle, at det ingenlunde er personlige Hensyn, der gøre sig gældende fra min Side. Jeg holder meget af den højtærede Trafikminister, mere end de fleste Mennesker, saa jeg vil ikke have Skyld for, at der ligger Politik i min Opfattelse. Men naar den højtærede Minister har den Opfattelse i Øjeblikket, at Tantiemen er god, saa maa jeg ogsaa have den Opfattelse, at den er daarlig. Selv

om jeg stod ganske ene med min Mening her i Tinget, vilde jeg dog tale mod Tantiemen, fordi den er forkastelig og skadelig. Jeg kan ikke underskrive de Ord, det ærede Medlem for Naskov (L. Reventlow) udtalte her; vi ere stik uenige paa dette Omraade, og han er dog ogsaa en af mine Venner.

Der er en Ting, der er mærkværdig, og det er dette, at naar Trafikministeren fremdrager min Opfattelse af Sparesystemet som værende en Følge af Tantiemesystemet, han da ikke læser videre i Rigsdagstidenden og læser, at jeg til enhver Tid siger, at jeg er en Ynder af, at der kræves Sparsommelighed saavel af Staten som af Kommunen og de enkelte Mænd. Men det skal være en fornuftig Sparsommelighed, der ikke sparer paa Øren og lader Kronen rulle; og at det er sket i mange Tilfælde i de senere Aar, turde være aldeles uomtvisteligt.

Saa sagde den højtærede Minister, at han forstod ikke min Opfattelse af Billetsystemet, at man skulde kunne gaa bort fra de 2 Billetter. Jeg er i den Situation, at jeg heller ikke forstaar den højtærede Minister, thi han lægger noget helt andet ind i mine Ord, end jeg har sagt. Jeg har kun hævdet, at det fornuftige vilde være, om man i Stedet for de 2 Billetter gik ind paa at have enkelte Billetter, dels for Iltog og dels for almindelige Tog. Jeg mener naturligvis ikke, at disse Iltogsbilletter skulde være dyrere ud over det, som Billetten er dyrere paa Grund af de lange Strækninger. Den Progressivitet, der skulde til med Hensyn til Iltogsbilletterne, skulde naturligvis følge i Forhold til Progressiviteten paa de længere Strækninger. Naar den ærede Minister sagde, at man i Tyskland ikke har den Metode og det Princip længer, begyndte jeg at tvivle om min egen Opfattelse. Thi jeg har i 8 Uger i Sommer rejst væsentlig i Tyskland og Østerrig, og jeg syntes, at naar jeg ikke benyttede mit Rundrejsekort, maatte jeg løse Billet paa den af mig opgivne Maade. Men jeg søgte saa i Gaar Oplysninger hos 4 forskellige tyske Herrer, der ere her i København, og de gave mig Medhold. Man har Billetter, paa hvilke der staar: Gyldig for alle Tog, altsaa baade til Ekspresstogene og Hurtigtogene, Schnellzuge, som de hedde, og til ethvert Slags Tog, og man har andre Billetter, der kun gælde for almindelige Tog. Rejser man til en Station med et almindeligt Tog og ønsker at køre videre med et Hurtigtog, maa man løse en Tillægsbillet, som staar i Forhold